

Het Britse gezelschap Forced Entertainment draagt authenticiteit hoog in het vaandel. Etcetera vroeg aan schrijver en regisseur Tim Etchells om er een tekst over te schrijven.

Tien keer een gooi naar authenticiteit

1. Ben je daar?

Ze waren geografisch ver van elkaar weg, maar in hun hart waren ze dicht bij elkaar. Ze schreven brieven, e-mails, ze belden elkaar. Niet zozeer om de afstand in elkaar te doen stikken, maar eerder om die te meten.

De essentie van elke brief, boodschap of telefoongesprek was altijd de simpele vraag: ben je daar? En in het antwoord van verhalen, vragen, twijfels en alledaagse feiten dat daar onmiddellijk op volgde, was er altijd een tweede, meer glibberig antwoord. In het beste geval bevatte het tussen de frasen en de woorden door een brandend, overrompend 'ja', in het slechtste geval een stomme, dode 'nee' en ergens tussen de twee in de flikkering van 'misschien'. De andere vinden in tekst, je 'zelf' opvoeren in het antwoord. Authenticiteit als de constructie van aanwezigheid in de context van afwezigheid, de ervaring van waarheid en oogcontact.

Ben je daar?

Een vraag voor geliefden, uitvoerders en toeschouwers.

2. Bijna middernacht

Een Stewardess Die Haar Echtscheiding Aan Het Vergeten Is staat snikkend vooraan op de scène terwijl Een Gast Die Juist Is Neergeschoten achter haar ronddwaalt. Hij ziet er verdoemd uit, verloren.

Na zeven jaar theatermaken ging Forced Entertainment in 1991 een andere weg op met de lange voorstelling *12am Awake & Looking Down*. Het stuk duurde 11 uur en bestond simpelweg uit vijf zwijgende acteurs in een kleine ruimte, die eindeloos van identiteit veranderden, waarbij ze enkel kartonnen plakaten met daarop namen gekrabbeld en een hele berg tweedehandskleren gebruikten.

Een Negenjarige Herdersjongen zit op de grond en Frank (Dronken) draalt wat rond hem en gaat dan weg. Jack Ruby verbergt een geweer onder een versleten plasticen anorak, terwijl Banquo's geest vanuit de verte zachtjes wuift. De scène verandert constant. Het is een narratieve caleidoscoop, een product van verschillende live impulsen en onderhandelingen dat verschuift en omkeert, dat onmogelijke verhalen, toevallige ontmoetingen en droommogelijkheden naar boven brengt.

Het is bijna middernacht en de performers zijn uitgeput. En door de vermoeidheid is hun verdedigingssysteem zwak. In dit werk, net als in zoveel van ons andere werk, is de transformatie van performer tot personage in het beste geval voorlopig – een poging – evenzeer een in kaart brengen van de ruimte tussen zichzelf en de andere als een samensmelten van de twee. Als de uren verstrijken is er geen enkele rol meer waarin men zich volledig of voor langere tijd inleeft. Elke naam die men aan-

Forced Entertainment - Emanuelle Enchanted / Hugo Glendinning

